

Sygn. akt VIII U 1159/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2014 r. w Gliwicach

sprawy P. H.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania P. H.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 2 kwietnia 2014 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy od 1 marca 2014 r.

(-) SSO Janina Kościelniak

Sygn. akt: VIII U 1159/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. zaskarżoną decyzją z dnia 2.04.2014 r. odmówił ubezpieczonemu P. H. (H.) przyznania prawa do emerytury w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227 ze zm.), ponieważ do dnia 1.01.1999 r. nie udowodnił on wymaganego 15 -letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a jedynie 14 lat, 5 miesięcy i 13 dni takiej pracy. ZUS nadmienił nadto, iż nie uwzględnił skarżącemu okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej.

Powyzszą decyzję zaskarżył ubezpieczony. Skarżący wskazał, iż w okresie od 11.08.1971 r. do 6.01.1972 r. pracował przy remoncie wózków akumulatorowych w (...), a praca ta była zaliczana do warunków szczególnych. Dalej ubezpieczony wyjaśnił, iż zakład pracy zatrudniający go nie dysponuje stosowną dokumentacją dotyczącą w/w okresu.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony urodził się (...), a 60 lat ukończył (...)

Odwołujący, na dzień 1.01.1999 r. legitymuje się ponad 25-letnim stażem okresów składkowych i nieskładkowych.

Skarżący nie jest członkiem OFE.

Organ rentowy zaliczył skarżącemu do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych 14 lat, 5 miesięcy i 13 dni, co obejmuje następujące okresy zatrudnienia:

- od 29.06.1968 r. do 30.12.1968 r. w Kopalni (...) w B. na stanowisku młodszego górnik pod ziemią,
- od 3.01.1969 r. do 10.08.1971 r. w Kopalni (...) w R. na stanowisku młodszego górnik pod ziemią i górnik pod ziemią,
- od 15.05.1986 r. do 25.05.1997 r. w (...) w T. na stanowisku ślusarz-spawacz,
- od 1.07.1997 r. do 31.12.1998 r. w (...) w T. na stanowisku spawacza.

Z w/w okresów zatrudnienia organ rentowy wyłączył okresy pobierania zasiłków chorobowych w tym zasiłki pobierane w okresie od 2.12.1991 r. do 30.11.1998 r. (1 rok, 1 miesiąc i 18 dni).

ZUS nie uwzględnił natomiast do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych pracy skarżącego od 11.08.1971 r. do 6.01.1972 r. w (...), jak również okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej przypadającej na okres od 7.01.1972 r. do 14.12.1973 r.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o akta organu rentowego.

Sąd uznał zebrany w sprawie materiał dowodowy za wystarczający do poczynienia rzetelnych ustaleń w sprawie, a w konsekwencji do wydania orzeczenia opartego na faktach.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) prawo do emerytury ma ubezpieczony urodzony po dniu 31.12.1948 r., który:

- ukończył 60 lat w przypadku mężczyzny,
- udokumentował do dnia 31.12.1998 r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., nr 8, poz. 43 ze zm.),
- nie przystąpił do OFE albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

Z kolei zgodnie z treścią § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w

szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Okolicznością sporną w niniejszej sprawie pozostawał fakt spełnienia przez ubezpieczonego warunku legitymowania się 15-letnim stażem pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, przy niekwestionowanym przez strony postępowania charakterze pracy świadczonej przez odwołującego w okresach: od 29.06.1968 r. do 30.12.1968 r., od 3.01.1969 r. do 10.08.1971 r., od 15.05.1986 r. do 25.05.1997 r., od 1.07.1997 r. do 31.12.1998 r. odpowiadającej pracom w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r.

Jak wynika z akt organu rentowego ZUS zaliczył skarżącemu do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych następujące okresy zatrudnienia : od 29.06.1968 r. do 30.12.1968 r. w Kopalni (...) w B. na stanowisku młodszego górnika pod ziemią, od 3.01.1969 r. do 10.08.1971 r. w Kopalni (...) w R. na stanowisku młodszego górnika pod ziemią i górnika pod ziemią, od 15.05.1986 r. do 25.05.1997 r. w (...) w T. na stanowisku ślusarz-spawacz, od 1.07.1997 r. do 31.12.1998 r. w (...) w T. na stanowisku spawacza, jednakże odjął od sumy w/w okresów dni w których ubezpieczony pobierał zasiłek chorobowy w okresie od 2.12.1991 r. do 30.11.1998 r. (1 rok, 1 miesiąc i 18 dni).

Zdaniem Sądu tak dokonane obliczenie stażu wykonywania pracy w warunkach szczególnych zostało dokonane w sposób nieprawidłowy.

W tym momencie wskazać należy, iż kluczowym dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy jest wyjaśnienie relacji zachodzącej pomiędzy art. 32 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, a art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, co uczyniono m.in. w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14.06.2012 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt IUK 1/12. W orzeczeniu tym stwierdzono, że artykułem 32 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, ustawodawca wprowadził istotną zmianę w stanie prawnym, w którym niemożliwe było w drodze wykładni ustalenie zasady pomijania w okresie ubezpieczenia okresów niezdolności do pracy z powodu choroby przy ocenie nabycia prawa do emerytury przed dniem 1.07.2004 r. (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 5.05.2005 r., II UK 219/04, OSNP 2005 nr 22, poz. 361 oraz II UK 215/04, OSNP 2005 nr 22, poz. 360 oraz z dnia 7.02.2006 r., I UK 154/05, niepublikowany). Powyższe wskazuje, iż zaliczenie do stażu pracy w szczególnych warunkach wcześniejszych okresów zatrudnienia, które przypadły przed 15.11.1991 r., ustawodawca rozstrzygnął przez wyłączenie takich ubezpieczonych z oddziaływania art. 32 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, co potwierdza art. 184 tej ustawy w którym ustawodawca „utrwalił sytuację osób, które w dniu wejścia w życie ustawy wypełniły warunki stażu szczególnego i ogólnego i zadeklarował ich przyszłe prawo do emerytury w wieku wcześniejszym”. W końcu wskazano, iż wykazanie w dniu 1.01.1999 r. określonego w art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach wyłącza ponowne ustalenie tego okresu po osiągnięciu wieku emerytalnego, według zasad wynikających z art. 32 ust. 1a pkt 1 obowiązujących po dniu 1.07.2004 r.

Sąd w pełni respektując stanowisko zajęte w powyższym orzeczeniu za nieuprawnione uznał pomniejszenie stażu pracy ubezpieczonego z uwagi na fakt, iż okresy wykonywania pracy w warunkach szczególnych przypadające od 15.05.1986 r. do 25.05.1997 r. oraz od 1.07.1997 r. do 31.12.1998 r., tj. gdy skarżący pozostawał w zatrudnieniu w (...) w T., niewątpliwie należą do stanów faktycznych sprzed 1.07.2004 r., a zatem treść art. 32 ust.1a statuująca powinność odjęcia od stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych okresów pobierania zasiłku chorobowego nie znajduje do nich zastosowania.

Reasumując, Sąd ustalił, że odwołujący spełnił przesłankę udowodnienia wymaganego stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, ponieważ po doliczeniu do okresu 14 lat, 5 miesięcy i 13 dni pracy wykonywanej w warunkach szczególnych okresów pobierania zasiłków chorobowych niesłusznie odjętych przez organ rentowy, tj. 1 rok 1 miesiąc i 18 dni, skarżący legitymuje się ponad 15-letnim okresem takiej pracy.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o przytoczone przepisy prawa i art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd orzekł jak w sentencji.

SSO Janina Kościelniak